

Venstre ønsker også større uafhængighed; der er alt for mange embedsmænd i bestyrelsen. Udenrigsministeren udpeger både direktør og formand for instituttet, og dermed er der for os at se en overhængende fare for, at uafhængigheden går fløjten.

Vi ønsker en mindre og dermed mere effektiv bestyrelse med færre embedsmænd. Til gengæld så vi gerne, at Det Udenrigspolitiske Selskab, der jo er uafhængigt, gives mulighed for at udpege en person til bestyrelsen. Uafhængighed og kompetence burde også fremmes ved mere explicit at stille krav om videnskabelige kvalifikationer hos de ansatte. Det ville også på bedre vis sikre opfyldelsen af den fornuftige målsætning om, at instituttet skal samarbejde med tilsvarende internationale institutter.

Med hensyn til finansieringen har vi noteret os bemærkningerne, hvoraf det fremgår, at udenrigsministeren finder finansieringen utilfredsstillende. Det er vi enige med udenrigsministeren i, og vi havde gerne set et forslag, hvor man måske allerede på forhånd havde taget højde for det.

Venstre vil gerne foreslå, at vi benytter nogle af de ekstra midler, der på finansloven er afsat til forskning, til dette institut, så vi ud over det gamle personale i de to institutter, der skal nedlægges, også får mulighed for nogle nyansættelser, som kan løfte instituttet.

Vi forventer et godt udvalgsamarbejde, så vi kan få et effektivt, uafhængigt institut.

Per Stig Møller (KF):

Vi synes, det er udmærket, at der er blevet forhandlet blandt leverandørerne af vor udenrigspolitiske formidling og forskning om en sammenlægning af Udenrigspolitisk Institut og SNU. Det er måske ikke helt det resultat, som er kommet fra den forhandling, som her er forelagt som lovforslag; vi kan undersøge nærmere i udvalget, hvor forskellen ligger.

Men det er da klart, at vi har brug for en god udenrigspolitisk forskning og en god udenrigspolitisk formidling, for begivenheder i verden, de være sig nok så fjerne, kommer jo, som vi ser det næsten hveranden dag, til at spille en rolle for Danmark. Derfor er det vigtigt, at så mange som muligt her i landet er i stand til at få bearbejdet materiale og få en vurdering af, hvad der foregår. Så det er altså vigtigt med forbedringer og vigtigt at slå kræfterne sammen.

Men jeg synes også, som det har været nævnt her i dag, at regeringen har sat sig for tungt på bestyrelsen. I betragtning af, at det skal være en

uafhængig institution, der skal kunne levere forskning og rådgivning og også forskeruddannelse, mener jeg ikke, der overhovedet er grund til at have fem medlemmer fra regeringen siddende i bestyrelsen. Jeg tror nok, man skal fjerne et par regeringsmedlemmer og derved gøre bestyrelsen mindre og – det vil jeg sige – samtidig mere beslutningsdygtig. Man kan også sætte spørgsmålstejn ved, om Forskningsrådet nu skal placeres på den måde, det er sket.

Jeg finder også, at formuleringerne om Folketingets placering er lidt uheldige. Folketinget skal som nævnt modtage analyser og udredninger, men det er ministeren, der afgør, hvordan Folketinget bliver informeret, og hvordan Folketinget kommer ind i repræsentantskabet. Det er naturligvis utilfredsstillende for Folketinget, som selv må kunne træffe beslutning om, hvorledes det repræsenteres i bestyrelsen/repræsentantskabet. Men det kan vi vel få klarhed over under udvalgsarbejdet, for jeg går ikke ud fra, at ministeren direkte udpeger, hvilke folketingsmedlemmer der skal sidde der, hvorfor det formentlig er nogle formuleringændringer, der skal til.

Der er et mere principielt spørgsmål, og det er, om medierne skal sidde i repræsentantskabet. Det har jo været drøftet fra SNU's start, og da frabad medierne sig plads i SNU's repræsentantskab. Det kan jeg godt forstå, for medierne skal jo vurdere begivenhederne og ikke skabe dem. Medierne skal vurdere det beslutningsgrundlag, vi andre har, set udefra og skal ikke levere beslutningsgrundlaget. Derfor er det en principiel afgørelse, om medierne skal være med i repræsentantskabet og derved pludselig stille sig i den situation, at de både leverer og vurderer oplysningerne.

Hvad angår økonomien, er der sådan en løfteparagraf, og det vil man se nærmere på. Der må jo opstå en rationaliseringsgevinst, og siden den ikke er foreslået besparet, går jeg ud fra, at den skal bruges til at styrke den nye dimension, som er forskning og forskeruddannelsen. Men mon ikke også ministeren i sit meget, meget store ministerium vil være i stand til at finde de fornødne midler til at styrke forskningen i forbindelse med den udenrigspolitiske indsats, som der er lagt op til. Vi vil i hvert fald godt høre nærmere om, hvordan økonomien tænkes at udvikle sig, og hvordan rationaliseringsgevinsten forventes anvendt.

Der er to småting: Jeg tror ikke, vi skal limitere de perioder, hvor man må sidde der. De er limiteret til 2 gange 4 år. Sæt vi nu har landets